

MAGASINET HJEMLØS 2026

MADELLERHUSLEJE? – VIL SKAL GØRE TINGENE ANDERLEDES – “JEG BAD
BARE OM TUSINDKRONER” – GRUNDLOVENS GLEMTE LØFTE – “GÆLDSKAL
IKKE HOLDE DIG VÅGEN OM NATTEN” – HJEMLØSE UNGE DELTE DRØMME
MED DRONNINGEN – VOXPOP: “HVORDAN OPLEVER DU, AT FATIGDOM
PÅVIRKERET MENNESKES LIV?” – AT SÆTTE SIG I ANDRES STED – ÅRET I TAL

WeShelter

INDHOLD

MAD ELLER HUSLEJE?	3
VI SKAL GØRE TINGENE ANDERLEDES	4
“JEG BAD BARE OM TUSIND KRONER”	7
GRUNDLOVENS GLEMTE LØFTE	10
“GÆLD SKAL IKKE HOLDE DIG VÅGEN OM NATTEN”	12
HJEMLØSE UNGE DELTE DRØMME MED DRONNINGEN	14
VOXPOP: “HVORDAN OPLEVER DU, AT FATTIGDOM PÅVIRKER ET MENNESKES LIV?”	16
AT SÆTTE SIG I ANDRES STED	18
ÅRET I TAL	22

Kolofon

Tekster: Ole Abildgaard Mikkelsen (ansvarshavende), Jane Schelde-Fogedby (redaktør), Ro Slotø og Kasper Nugent Waale
Fotos: Ro Slotø og iStock
Illustrationer: Clara Jetsmark

Grafisk formgivning: Peter Folkmar
Skrifttyper: AT Shelter, Work Sans og Spectral
Tryk og distribution: Stibo A/S
Oplag: 2.500
ISSN: 0906-3471

118. årgang
WeShelter - Fonden Missionen blandt Hjemløse
Udgivet af WeShelter, Slotsgade 2, 1, 2200 København N.
www.hjemloes.dk

MAD ELLER HUSLEJE?

OLE ABILDGAARD MIKKELSEN
DIREKTØR, WESHELTER – FONDEN
MISSIONEN BLANDT HJEMLØSE
FOTO: RO SLOTØ

Har du nogensinde skulle vælge mellem at få mad på din tallerken eller betale din husleje?

Det er svært at forestille sig for mange. Men på WeShelters herberger og socialpsykiatriske dagtilbud og i vores frivilligindsatser, møder ansatte og frivillige hver dag mennesker, som står overfor netop det valg. Mennesker, som springer måltider over, som går kilometer for at spare busbilletten, eller som ligger søvnløse om natten af frygt for den næste regning.

Fattigdom handler ikke kun om at have for få penge i pungen. Fattigdom skubber mennesker ud over samfundets kant og holder mennesker fanget i hjemløshed.

Derfor sætter vi i årets magasin fokus på, hvilke konsekvenser fattigdom har for hjemløse og udsatte mennesker i et af verdens rigeste samfund. Og jeg er glad for, at du har taget magasinet i hænderne og vil læse med.

OLE ABILDGAARD MIKKELSEN, DIREKTØR, WESHELTER

“KAMPEN FOR AT SKABE BEDRE LIV FOR HJEMLØSE OG SOCIALT UDSATTE KAN IKKE KÆMPES ALENE. DERFOR SENDER JEG EN HJERTELIG TAK TIL ALLE, SOM BAKKER OP OM WESHELTERS SOCIALE ARBEJDE”

I dette magasin kan du møde et af de mennesker, som har mærket fattigdommens fatale følger. En kvinde, som havde arbejdet og forsørgt sig selv og sine børn hele sit liv, indtil hun som 57-årig blev ramt af kræft. Sygdommen kostede hende først arbejdet og siden hjemmet. Jettes historie viser, hvor hurtigt et menneskes liv kan vælte, og hvor alvorlige konsekvenserne bliver, når hjælpen ikke kommer i tide.

Du kan også møde Thomas, som har været frivillig i WeShelters økonomi- og gældsrådgivning i snart 10 år. Thomas fortæller om, hvordan han som frivillig hjælper hjemløse og udsatte mennesker med at få ro og bedre styr på økonomisk kaos, og hvordan frivilligjobbet har rykket ham som menneske.

I årets magasin stiller vi også spørgsmål til det samfund og det velfærdssystem, som skal gribe os, når livet vælter. Danmarks nye socialminister, Moderaternes Monika Rubin, fortæller om værdighed, tillid og behovet for et system, der møder mennesker, som de er.

At møde mennesker, hvor de er, er også kernen i WeShelters nye strategi, som organisationens bestyrelser netop har vedtaget. Strategien har fået overskriften “Hjem, håb og handlekraft” og sætter retningen for vores sociale arbejde i de kommende år. Vi vil skabe et godt liv i eget hjem for mennesker i udsathed, arbejde for et velfærdssamfund for alle og udvikle nye løsninger, der giver plads til det enkelte menneske.

Kampen mod fattigdom er også en vigtig del af den nye strategi. For i WeShelter ser vi, hvordan fattigdom rammer mennesker på kanten af samfundet. Derfor spørger jeg i artiklen “Grundlovens glemte løfte”, om retten til offentlig hjælp stadig kan mærkes af de mennesker, der kæmper mest for at få hverdagen til at hænge sammen.

Magasinet rummer også håb om nye begyndelser for hjemløse mennesker. Du kan møde designeren Mark de Vos Dalhoum, vinder af “Danmarks Næste Klassiker” i 2026, som har skabt en stol til mennesker, der flytter fra hjemløshed og ind i deres eget hjem. Sæt dig i andres sted sammen med Mark og læs om, hvorfor han valgte at lave et mesterværk til hjemløse.

Endelig kan du også komme med WeShelters protektor H.M. Dronning Mary på besøg på Ungeherberget

Sporsløjfen, hvor hun talte med hjemløse unge beboere om deres drømme for fremtiden. En varm tak til dronningen for at lytte til de unge og være med til at vise, at deres historier og drømme har betydning.

Kampen for at skabe bedre liv for hjemløse og socialt udsatte kan ikke kæmpes alene.

Derfor sender jeg en hjertelig tak til alle, som bakker op om WeShelters sociale arbejde. Fonde, som tror på vores projekter og indgår stærke samarbejder. Virksomheder, som vil mere end profit og støtter vores sag. Kirker og menigheder, som år efter år samler midler ind til vores arbejde. Ansatte og frivillige, som arbejder hårdt for at hjælpe hjemløse beboere på vores herberger og udsatte på vores socialpsykiatriske dagtilbud til et bedre og værdigt liv.

Og endelig en tak til alle jer læsere i hele Danmark, som støtter vores arbejde – hvert et bidrag fra jer er med til at skabe værdige liv for dem i vores samfund, som fortjener det allermost.

Har du også lyst til at støtte WeShelters sociale arbejde? Så kan du på bagsiden af magasinet se, hvordan du kan give et bidrag. På forhånd en varm tak for din støtte.

God læselyst!

VI SKAL GØRE TINGENE ANDERLEDES

Socialminister Monika Rubin vil gøre op med et velfærdssystem, hvor mennesker skal passe ned i faste kasser. For hende handler værdighed for mennesker på kanten af samfundet om frihed, tillid og mindre ensomhed. Og om at møde mennesker, som de er.

TEKST: KASPER NUGENT WAALE
FOTO: RO SLOTØ

Socialminister Monika Rubin træder smilende ind ad døren på herberget Kollegiet Gl. Køge Landevej i Valby. Herberget er en del af WeShelter, og dagens program er tætpakket.

Inden en rundvisning på herberget, frokost i herbergets café og samtaler med flere af beboerne om deres hverdag, liv og drømme, har den nye socialminister takket ja til en samtale om socialpolitik, værdighed og de mennesker, der alt for ofte falder mellem systemets stole.

MONIKA RUBIN, SOCIALMINISTER

“VI BLIVER NØDT TIL AT ANERKENDE, AT DET IKKE ALTID BARE HANDLER OM FLERE PENGE OG FLERE SYSTEMER. NOGLE GANGE SKAL VI MÅSKE GØRE TINGENE PÅ EN ANDEN MÅDE.”

Fra sundhedsvæsenet til socialministeriet

Monika Rubin har i mange år beskæftiget sig med sundhed. Først som læge og siden som Moderaternes sundhedsordfører på Christiansborg. Og for hende er der en naturlig forbindelse mellem sundhedspolitik og socialpolitik.

For i mødet med sundhedsvæsenet har hun også mødt mennesker, som lever med social udsathed, og som ikke altid er blevet grebet godt nok af systemet.

“Det startede naturligt med sundhedspolitikken, fordi jeg kunne se i det system, jeg var en del af, at der var ting, der ikke fungerede, og jeg talte højt om det. I samme system har jeg også oplevet, at der var borgere, som jeg nu beskæftiger mig med på socialområdet, som vi virkelig ikke har været gode nok til at gribe – heller ikke i sundhedsvæsenet.”

Siden har hendes politiske arbejde givet hende et bredere blik på, hvordan velfærdssystemet møder mennesker i social udsathed. Blandt andet som politisk ordfører og statsrevisor har hun været med til at rette kritik mod dele af socialområdet.

“Når vi har beskæftiget os med de allermest udsatte mennesker, så gør vi det simpelthen ikke godt nok som samfund. Vi har fået skabt nogle kasser, som der simpelthen er nogle mennesker, der ikke passer ned i. Det bliver vi nødt til at gøre anderledes.”

Derfor handler socialområdet for Monika Rubin om nogle af de mennesker, som har allermest brug for, at velfærdssamfundet virker.

“Vi bliver som samfund nødt til at tage os af dem, der har det allersværest. Der var en, der engang sagde, at et samfund skal kendes på, hvordan det behandler sine svageste borgere. Hvis ikke vi formår at gøre det bedre for dem, der lever helt på kanten af samfundet, så synes jeg, vi har et problem som velfærdssamfund.”

Når mennesker ikke passer i kasserne

Når Monika Rubin skal pege på den største udfordring på socialområdet, kommer svaret hurtigt.

“At vi prøver at putte folk ned i nogle kasser, de ikke altid passer ned i.”

Det er en pointe, hun vender tilbage til flere gange. For hende handler det ikke kun om mere hjælp, men om en anden måde at indrette hjælpen på.

“Vi bliver nødt til at anerkende, at det ikke altid bare handler om flere penge og flere systemer. Nogle gange skal vi måske gøre tingene på en anden måde.”

Det er netop den tanke, der ligger bag værdighedsreformen, som sendes i høring samme dag, som interviewet finder sted.

“Jeg arbejder faktisk lidt i to spor. Nu sætter jeg reformen i høring for at få de tiltag, vi allerede har aftalt, og som vi er enige om, ud at virke hurtigst muligt. Og så kommer jeg sideløbende til at arbejde i et styrkelsesspor.”

Hvordan reformen konkret skal styrkes, kan hun ikke løfte sløret for.

“Men vi skal gøre endnu mere end det, vi allerede har aftalt i den værdighedsreform, som ligger på bordet. Og så er det enormt vigtigt for mig, at vi får tingene til at virke hurtigst muligt.”

FAKTABOKS

VÆRDIGHEDSREFORMEN

Værdighedsreformen skal skabe bedre hjælp til nogle af de mest udsatte mennesker i Danmark – blandt andet mennesker, som lever i hjemløshed, og mennesker, der kæmper med stærk afhængighed, psykisk sygdom og komplekse sociale problemer.

Reformen skal blandt andet samle hjælpen i Gadens Huse i de større byer og mobile udsatte-enheder uden for de større byer. Her skal mennesker på kanten af samfundet kunne få lettere adgang til blandt andet social støtte, sundhedsfaglig hjælp og rusmiddelbehandling.

Samtidig skal forsøgsordningen “Borger i Danmark” gøre det muligt at hjælpe nogle af de mest udsatte borgere dér, hvor de opholder sig – også selvom de formelt hører til i en anden kommune.

Scan QR-koden og læs mere:

Socialminister Monika Rubin talte med flere af herbergets beboere om livet uden et hjem.

Frihed, tillid og mindre ensomhed
Værdighed er et stort ord. Da Monika Rubin bliver spurgt, hvad det betyder for hende, tager hun et skridt tilbage.

“Jeg vil faktisk hellere gå skridtet tilbage og sige, hvad det er for nogle værdier, jeg prøver at pejle efter som socialminister. Det er værdier som frihed. At man skal være fri til at leve det liv, man gerne vil.”

Men frihed står ikke alene. For hende handler værdighed også om tillid og at bryde med ensomhed.

“Det er enormt ensomt ikke at få den hjælp, man har brug for. Vi ved jo, at nogle af de borgere, som vi kommer til at gøre noget mere for i værdighedsreformen, prøver at kontakte systemet, men ikke får den rette hjælp, fordi de ikke passer ned i kasserne.”

Derfor skal systemet ikke kun være til stede. Det skal også opleves som et sted, hvor man bliver mødt, når man rækker ud.

“Folk skal have tillid til vores system, når de møder det, for at få den hjælp, de har brug for. Hvis vi formår at sørge for, at folk får noget mere frihed, og hvis folk har tillid og også er mindre ensomme, så er det jo værdighed. Så lever de et mere værdigt liv.”

Tillid opstår ifølge Monika Rubin først, når mennesker oplever, at der faktisk er nogen, der lytter og har mulighed for at hjælpe.

“Når de møder systemet og rækker ud til systemet, så skal der også være nogle mennesker, der lytter og kan hjælpe dem. Det er ikke en kritik af de sagsbehandlere, der sidder ude i kommunerne. De arbejder også inden for de rammer, vi har sat politisk. Og det er de rammer, vi prøver at bryde lidt nu.”

Et opgør med systemtænkning
Hvis hjælpen skal skabe mere frihed, tillid og mindre ensomhed, kræver det ifølge Monika Rubin også, at systemet bliver bedre til at møde mennesker forskelligt.

I WeShelter møder vi mennesker i særligt udsatte og marginaliserede positioner, som ikke føler sig rummet i mødet med velfærdssystemet. For Monika Rubin handler det om at se mennesket før kategorien.

“Alle mennesker er individuelle og forskellige, og vi ved, at der er nogle

MONIKA RUBIN, SOCIALMINISTER

“NOGLE GANGE BLIVER MAN NØDT TIL AT HJÆLPE FOLK FØRSKELLIGT FOR AT HJÆLPE FOLK ENS. HVIS DU SKAL HÆVE NIVEAUET AF HJÆLP, BLIVER DU OGSÅ NØDT TIL AT DIFFERENTIERE HJÆLPEN.”

mennesker, som vi ikke formår at hjælpe godt nok inden for de rammer, vi har sat op, som er tilpasset majoriteten. Vi bliver altså nødt til ikke altid at tænke: Hvis ikke du passer ned i systemet eller kassen, så er det dig, der er noget galt med. Nej, der kunne også være systemet eller kassen, der var noget galt med.”

Derfor skal hjælpen også nogle gange se forskellig ud, hvis den reelt skal være lige.

“Nogle gange bliver man nødt til at hjælpe folk forskelligt for at hjælpe folk ens. Hvis du skal hæve niveauet af hjælp, bliver du også nødt til at differentiere hjælpen.”

Som eksempel peger Monika Rubin på sundhedsområdet, hvor nogle LGBT+-personer ikke har følt sig mødt hos en almindelig praktiserende læge. Her fremhæver hun AIDS-Fondets Checkpoint-klinikker, der tilbyder test for seksuelt overførte sygdomme samt rådgivning om blandt andet seksuel sundhed og overgreb.

“Checkpoint-klinikkerne har jeg haft et ret ømt punkt for, siden jeg gik ind i politik, fordi de går til LGBT+-personer på en anden måde. Det bliver vi også nødt til at interessere os meget mere for, når det gælder socialområdet. Er der nogle ting, vi skal gøre lidt anderledes for nogle gange at styrke hjælpen?”

Fattigdom handler også om at stå udenfor
Mange mennesker i social udsathed oplever, at økonomien er svær at få til at hænge sammen. I WeShelter møder vi mennesker, som står i urimelige valg mellem helt basale fornødenheder som mad og toiletpapir.

Da spørgsmålet falder på fattigdom og ulighed, understreger Monika Rubin, at meget af det konkrete hører hjemme hos beskæftigelsesministeren. Men hun peger samtidig på det sociale frikort som et vigtigt redskab.

“En af de ting, vi har kæmpet rigtig meget for i Moderaterne, og som nu også står i regeringsgrundlaget, er det sociale frikort.”

For hende handler det sociale frikort ikke kun om økonomi. Det handler også om at få mulighed for at blive en del af et fællesskab.

“Jeg vil virkelig gerne have, at vi får flere med ind i det arbejdende fællesskab. Et er, at man selvfølgelig kan tjene nogle penge. Men det at være en del af et arbejdende fællesskab gør også, at man er mindre ensom. Og vi ved, at ensomhed er sådan noget, folk kan dø af.”

Derfor skal arbejdsmarkedet også være bedre til at rumme mennesker, som ikke passer ind i de sædvanlige rammer.

“Det er ikke alle, der kan arbejde 37 timer, og det er ikke alle, der passer ned i den kasse, som lige er på den arbejdsplads. Derfor synes jeg, at det sociale frikort er så fint, fordi det giver mulighed for at komme ind på nogle lidt andre vilkår og få en fod indenfor på arbejdsmarkedet.”

Et mere værdigt møde

Da interviewet slutter, fortsætter Monika Rubin videre ud på herberget. Hun bliver vist rundt, spiser frokost i caféen og taler med flere af herbergets beboere om deres liv uden et hjem.

Besøget på herberget Kollegiet Gl. Køge Landevej bliver dermed ikke kun et interview om socialpolitik. Det bliver også et møde med nogle af de mennesker, som politiske reformer, paragraffer og pejlemærker i sidste ende handler om.

Når Monika Rubin en dag ser tilbage på sin tid som socialminister, håber hun, at mennesker som dem, der har et midlertidigt hjem på herberget Kollegiet Gl. Køge Landevej i Valby, vil kunne mærke en forskel.

“Det er derfor, jeg bruger de her pejlemærker for min ministergerning: At give mere frihed til det enkelte menneske, skabe mere tillid til systemet, og at færre føler sig ensomme. Jeg håber, at jeg en dag kan se tilbage og sige, at det faktisk var noget, jeg formåede.”

Hvilke konsekvenser kan fattigdom få for menneskers liv i Danmark? Det sætter Jette Scholz Olsen ansigt og ord på i sin personlige historie om et langt liv, hvor hun forsørgede sig selv og sine børn, indtil hun som 57-årig blev syg med kræft – og blev hjemløs.

TEKST: JANE SCHELDE-FOGEDBY

FOTO: RO SLOTØ

Det lyse hår er sat løst op i en lille hestehale, og under pandehåret lyser de blå øjne op. Man skulle ikke tro, at Jette, en livlig og nærværende kvinde, for seks år siden blev ramt af sit livs krise, da hun blev alvorligt syg. Men det blev Jettes virkelighed, da hun som 57-årig blev ramt af kræft, mistede sit job og endte i hjemløshed, fordi hun ikke kunne betale sin husleje.

Jette er vokset op på Vesterbro i København med sine forældre og storesøster. På hjørnet af Helgolandsgade og Istedgade lå forældrenes bageri, som de havde overtaget fra Jettes morfar. Her blev der bagt brød i lange baner.

”Ja, mine forældre knoklede. De arbejdede også hele sommeren, så der blev min søster og jeg sendt på feriekoloni. Vi døtre skulle ikke mangle noget. Og det gjorde vi heller ikke, og vi var også de første, som kom til grisefest på Mallorca,” griner Jette og smiler stort.

”Jeg er jo vokset op på Vesterbro, midt i udsatheden, mellem sexarbejdere, stofbrugere og mennesker på kanten af samfundet. Men jeg havde aldrig forestillet mig, at jeg selv en dag skulle blive hjemløs.”

Efter folkeskoleårene på Gasværksvejs-skole kom Jette i mesterlære som klinikassistent, selvom hun drømte om at få en studentereksamen, så hun kunne blive tandtekniker.

”Jeg var bagerens datter, så det var ikke mig, som blev hjulpet videre til en studentereksamen. Da jeg blev voksen og fik børn, lovede jeg mig selv, at mine børn ikke skulle arbejde hårdt som deres mor. De skulle alle have en uddannelse – og det har de fået, både mine to døtre og min søn”, siger Jette med stolthed i stemmen.

Jettes arbejdsliv har taget hende vidt omkring. Fra klinikassistent til

sekretær for direktøren på Niels Brock, til blomsterdekoratør og dyrepasser i Zoologiske Have i København. Til tider havde hun to jobs, så hun kunne betale for privatskole for sine børn. Jettes sidste job var som gartner i et ejendomsselskab.

“Jeg havde et helt udeanlæg, hvor jeg kunne plante lige så mange blomster, som jeg havde lyst til. Det var bare så fantastisk. Men så blev jeg jo syg.”

Da Jette som 57-årig blev ramt af kræft, begyndte ikke bare en kamp mod sygdommen, men også hendes livs kamp for hjælp. En kamp, som hun aldrig havde troet, hun skulle kæmpe.

Kræften gjorde Jette så syg, at hun måtte stoppe med at arbejde som gartner og kom derfor på sygedagpenge. På det tidspunkt havde Jette boet et par år i en lejelejlighed på Østerbro til 6.000 kr. i husleje.

”Ja, altså det var jo ikke en dyr husleje for en lejlighed i København. Men efter 22 uger på sygedagpenge røg jeg på kontanthjælp, så havde jeg 850 kr. tilbage til at leve for om måneden. Jeg var blevet ramt af kræft, men nu ramte fattigdom mig også.”

Kan man leve af kogt vand?

I den første tid forsøgte Jette at klare udgifterne til husleje, el, gas og mad ved at samle flasker i Fælledparken, som lå tæt på hendes hjem.

”Ja, det gik faktisk godt i starten med at klare huslejen. Jeg kan huske, at jeg havde en skål, hvor jeg lagde alle mine penge, som jeg fik fra at pante flasker,” siger Jette og samler sine hænder, så de former en lille skål.

Men så ramte Corona-epidemien Danmark, og pludselig var der ingen mennesker, som efterlod flasker på

gaden. Jette måtte igen finde nye måder at skaffe penge til huslejen.

”Jeg ringede til udlejningsfirmaet for at høre, om jeg kunne bytte min lejlighed til en mindre og billigere lejlighed eller bare et værelse, men svaret var nej. Jeg kontaktede også herberger for at få et værelse, men fordi jeg ikke havde et misbrug eller var psykisk syg, så kunne jeg ikke få hjælp.”

Mens Jette kæmpede en hård kamp mod kræften, blev kampen om at skaffe penge til huslejen uovervindelig.

”Banken ville ikke låne mig penge, fordi jeg var syg med kræft. På kommunen bad jeg bare om 1.000 kr. mere om måneden, så jeg havde 1.850 kr. at leve for, men nej. Til sidst levede jeg af kogt vand og toastbrød,” forklarer Jette med alvor i blikket.

Fra lejlighed på Østerbro til hjemløs i Fælledparken

Efter en lang kamp for at få hjælp til huslejen, kunne Jette ikke se nogen anden udvej end at opsig sin lejlighed og flytte på gaden.

”Jeg havde gjort alt for at få hjælp. Men der var ingen hjælp at hente fra velfærdssamfundet i Danmark, selvom jeg altid har arbejdet og betalt min skat.”

Jette sagde sin lejlighed op, flyttede sine ting i et opmagasineringsrum, pakkede en rullekuffert med de vigtigste ejendele og flyttede fra Østerbro-lejligheden til Fælledparken med sin kat.

Efter et par nætter i Fælledparken flyttede Jette til Kildevældsparken, hvor hun var mere tryk om natten. Om dagen gik hun i Østerbro Svømmehal for at vaske sig og børste tænder. Så gik Jette rundt i gaderne, mens hun ventede på, telefonen skulle ringe.

FAKTABOKS

KVINDER I HJEMLØSHED

Kampen for kvinder i hjemløshed ligger især Jettes hjerte nær. Derfor er hun peer-frivillig i WeShelter, hvor hun deler sine erfaringer med hjemløse kvinder for at støtte og hjælpe dem til at finde en vej ud af hjemløsheden.

”Ligesom med ligestillingen, så er vi hundrede år bagud, når det handler om hjemløse kvinder. Men 23 % af hjemløse er faktisk kvinder, og hele 74 % af de hjemløse kvinder kæmper ikke bare med hjemløshed men også psykisk sygdom. Så hjemløse kvinder er ekstremt udsatte - især på herbergerne. Jeg har selv mødt mange kvinder, som er søgt væk fra herbergerne, fordi de ikke følte sig trygge. Så jeg drømmer om, at vi kan gøre det bedre for netop kvinder i hjemløshed.”

JETTE

“JEG ER JO VOKSET OP PÅ VESTERBRO, MIDT I UDSATHEDEN, MELLEM SEXARBEJDERE, STOFBRUGERE OG MENNESKER PÅ KANTEN AF SAMFUNDET. MEN JEG HAVDE ALDRIG FORESTILLET MIG, AT JEG SELV EN DAG SKULLE BLIVE HJEMLØS.”

”Min sagsbehandler og alle andre, som jeg havde kontaktet, vidste jo godt, at jeg var blevet hjemløs. Men telefonen ringede ikke, så jeg måtte til sidst bide i det sure æble og ringe til mine børn - dem havde jeg ikke fortalt, at jeg havde mistet min lejlighed”, fortæller Jette.

”Ja, de ville selvfølgelig have mig til at flytte hjem til dem, det er klart. Men nej, det skulle jeg ikke. Jeg ville ikke give dem ansvaret for mig og risikere at ødelægge vores forhold. Jeg ville klare mine problemer selv, som deres mor altid havde gjort. Lidt stolthed var det vel også”, siger Jette og smiler skævt.

Da Jettes børn ikke kunne lokke mor til at flytte hjem til dem, skaffede de en campingvogn, hvor Jette og hendes kat kunne finde ly og ro for en stund. Og en dag, da Jette var til kræftbehandling på Hillerød Sygehus, fandt sygeplejersken også ud af, at Jette var hjemløs.

”Ej, det kan simpelthen ikke passe, at du ikke kan få hjælp, sagde hun til mig. Så ringede hun rundt til herbergerne. Og pludselig fandt de et værelse til mig, selvom jeg havde mødt en lukket dør alle de gange, jeg selv havde rakt ud efter hjælp.”

Jette fik et værelse på herberget Hørhuset i København, hvor hun boede i fem svære år.

”Det er et hårdt liv på et herberg - især som kvinde er du ekstra udsat. Der er

så mange konflikter. Jeg husker, at jeg sad på mit værelse med mit håndklæde over armen og lyttede efter, hvornår der blev stille på gangen, så jeg kunne komme på toilettet. Jeg var i konstant alarmberedskab.”

”Det kan ske for alle”

I januar i år fik Jette endelig et nyt hjem. En lille lejlighed i stueetagen, fordi hendes knæ ikke kan klare trapperne på grund af voldsomme senfølger fra kræftforløbet. Jette kæmper i dag med kronisk træthed, nerveskader, knogleskørhed og smerter i munden efter halvdelen af hendes kæbe er blevet fjernet på grund af kræften.

På trods af alle Jettes smerter var det ikke nemt for hende at sige ja til en førtidspension.

”Jeg vil bare gerne arbejde, som jeg har gjort hele mit liv. Men til sidst sagde min læge, Jette, din krop kan ikke klare det. Så måtte jeg jo acceptere, at jeg skulle være førtidspensionist.”

Årene i hjemløshed sidder stadig dybt i Jette.

”Jeg savner Jette, som jeg var før kræften. Jeg hoppede sgu ud i alt muligt. Efter livet i hjemløshed har jeg taget en rustning på, og tror ikke på nogen vil mig det godt.”

”Jeg føler, jeg er blevet løjet over for hele mit liv om, at vi har et

velfærdssamfund, som griber dig, hvis du vælter - det passer ikke. For jeg bad faktisk bare om 1.000 kr. fra kommunen, så jeg kunne betale min husleje, mens jeg var syg. I stedet kostede jeg samfundet 1,6 millioner kroner for en herbergsplads i 5 år,” siger Jette og slår opgivende ud med armene og fortsætter:

”Og det kan ske for alle, at sygdom rammer. Så jeg fortæller folk, at de ikke skal tage for givet, at hjælpen er der.”

I dag er Jettes personlige kamp om at få hjælp slut. Men til gengæld er Jettes kamp for bedre rettigheder og støtte til hjemløse og udsatte i Danmark kun lige begyndt. Jette er medlem i SAND, de hjemløses landsorganisation, peer-frivillig i WeShelter, hvor hun deler sine erfaringer med hjemløse kvinder, og i HusForbi, hvor hun er med til at råbe politikere op.

”Det kan sgu ikke passe, at der skal være hjemløse i rige Danmark. Og at vi ikke kan forebygge, at mennesker ender i hjemløshed. Det må vi kunne gøre bedre. Som det første skal der gøres noget ved kontanthjælpsloftet, som sender mennesker direkte ud i hjemløshed.”

Jette drømmer om at skabe et samfund, som hjælper de mennesker på kanten, som hun voksede op i blandt på Vesterbro, og som hun selv pludselig

blev en del af, da hun blev syg med kræft og mistede sit hjem.

”Ja, jeg drømmer om, at vi faktisk skaber det velfærdssamfund, som politikerne bryster sig af, at vi har - for som det er nu, så er det altså ikke et velfærdssamfund for de mennesker på kanten, som har allermost brug for det.”

Om sin egen fremtid har Jette ingen drømme.

”Jeg tør ikke drømme om noget. Jeg tager bare livet en dag ad gangen. Og så prøver jeg at finde ro i mit eget hjem og sind. Det er først nu, at jeg er gået i gang med at rive mine plastrer langsomt af alle mine sår fra årene i hjemløshed. Men én ting er jeg lykkelig for, og det er, at jeg nu kan invitere mine fire børnebørn på besøg hjemme hos mig - og være en rigtig mormor.”

GRUNDLOVENS GLEMTE LØFTE

TEKST: OLE ABILDGAARD MIKKELSEN
FOTO: ISTOCKPHOTO

Grundlovens § 75 blev skabt ud fra en erkendelse af, at et samfund også har ansvar for mennesker, der mister fodfæstet. Når lave kontanthjælpssatser i dag rejser spørgsmål om eksistensminimum og menneskelig værdighed, er det et tegn på, at vi er ved at glemme det sociale løfte, som blev skrevet ind i Grundloven i 1953.

Danmarks Grundlov bliver ofte hyldet. For at handle om frihed. Om folkestyre. Om retten til at tale, tro og stemme frit.

Men demokratiet bygger også på noget mindre håndgribeligt: Tillid. Tillid til, at samfundet griber mennesker, når livet vælter.

Grundlovens § 75 bygger på en erkendelse af, at et samfund også har ansvar for mennesker, der mister fodfæstet. Bestemmelsen blev skrevet ind i Grundloven i 1953 og byggede videre på de idéer om social tryghed og fælles ansvar, som blandt andre socialdemokraten K.K. Steincke var med til at forme med socialreformen i 1933.

I § 75 står der:

“DEN, DER IKKE SELV KAN ERNÆRE SIG ELLER SINE, ER BERETTIGET TIL HJÆLP AF DET OFFENTLIGE.”

Kan man leve af kontanthjælp? Tidligere i år offentliggjorde Institut for Menneskerettigheder en analyse, som rejser et alvorligt spørgsmål: Om de laveste kontanthjælpssatser i praksis kan bringe mennesker under et eksistensminimum og dermed i yderste konsekvens være i strid med Grundloven.

Den laveste kontanthjælp ligger på omkring 7.100 kroner før skat om måneden. Det beløb skal dække husleje, varme, transport, tandpasta, rugbrød, leverpostej og alt det andet, et almindeligt hverdagsliv kræver.

I et af verdens rigeste samfund burde spørgsmålet om et eksistensminimum ikke være aktuelt.

Hjemløshed begynder sjældent på gaden I WeShelter møder vi mennesker med et økonomisk råderum, der er så lille, at selv små uforudsete udgifter kan vælte det hele. Som kæmper for at fastholde en bolig og betale regninger.

Vi møder mennesker, som kun får et varmt måltid mad, når vores frivillige inviterer til fællesspisning. Som ikke har råd til transport og derfor mister adgang til fællesskaberne omkring dem. Som hænger i med det yderste af neglene for at beholde deres hjem.

Hjemløshed begynder sjældent på gaden. Den begynder ofte, når økonomien skrider, gælden vokser, relationer knækker, og hverdagen bliver en kamp for at holde sig oven vande.

Derfor bliver det for snævert kun at diskutere kontanthjælp som et spørgsmål om incitamenter og arbejdsudbud.

Selvfølgelig skal vores samfund hjælpe mennesker ind på arbejdsmarkedet, når det er muligt. Arbejde giver for mange identitet og selvværd. Langt de fleste, der bor på WeShelters herberger eller bruger vores socialpsykiatriske dagtilbud, ville ønske at have overskud og helbred til at gå på arbejde og bidrage til fællesskabet.

Når økonomien rammer psyken WeShelters frivillige økonomirådgivere hjælper mennesker med at lægge budgetter, skabe overblik over gæld og rydde op i økonomien. Økonomirådgiverne møder de psykiske konsekvenser af et liv med konstant økonomisk pres. Søvnløshed. Stress. Skam. Oplevelsen af aldrig at kunne følge med eller få fodfæste.

Mange i social udsathed lever med en konstant følelse af ikke at slå til. Ikke at kunne give igen. Ikke at kunne deltage på lige fod med andre.

Det sætter sig i relationer og fællesskaber. Man bliver væk. Trækker sig. Lader være med at invitere andre hjem. Konsekvensen er ensomhed, social isolation og en følelse af ikke at høre til.

Når tilliden forsvinder Den oplevelse af ikke at høre til stopper ikke ved privatøkonomien. Den sætter sig også i tilliden til samfundet og til dem, der træffer beslutningerne.

En analyse fra Tænketanken Mandag Morgen og Analyse & Tal fra 2025 med støtte fra TrygFonden peger på, at mennesker i social udsathed og med lave indkomster ofte oplever stor afstand til politikere og demokratiske institutioner.

Det bør bekymre os alle. For demokratiet bygger ikke kun på stemmesedler, valgplakater og valgdage. Det bygger også på oplevelsen af at blive set, hørt og taget alvorligt.

Når mennesker oplever, at politikere ikke forstår deres virkelighed, eller at deres erfaringer ikke bliver taget alvorligt i den politiske debat, slides tilliden til både fællesskabet og demokratiet.

Gode skridt, men vi er ikke i mål Heldigvis rummer det nye regeringsgrundlag positive elementer, som kan være med til at bringe Grundlovens sociale løfte frem i lyset igen.

Det er positivt, at den nye regering vil løfte ydelsen for nogle af de mest sårbare unge under 30 år. Men det ændrer ikke ved, at mange mennesker fortsat vil leve på et økonomisk niveau, hvor selv små uforudsete udgifter kan vælte budgettet og skubbe dem længere ud i udsathed. Fattigdom stopper ikke ved 30-års alderen.

Regeringsgrundlaget rummer også et opløftende løfte om at fordoble puljen til huslejetilskud og gøre den permanent. Puljen har til formål at forebygge hjemløshed og hjælpe mennesker ud af hjemløshed. Men en pulje er ikke en lovbestemt ret til hjælp, og puljer kan blive opbrugt.

Det er gode forslag, som kan gøre en forskel for mange mennesker. Men de ændrer ikke ved, at det er relevant at stille det grundlæggende spørgsmål: Om det sociale løfte i Grundloven faktisk kan mærkes af dem, der kæmper mest for at få hverdagen til at hænge sammen.

Et menneskes værdighed må ikke afhænge af størrelsen på bankkontoen eller pladsen på arbejdsmarkedet.

Det handler også om at forebygge, at mennesker mister fodfæstet, før de mister deres hjem.

Målet må være, at Grundlovens sociale løfte igen bliver husket. Både i Grundloven og i menneskers hverdag.

Artiklen er en bearbejdet version af et debatindlæg skrevet af WeShelters direktør Ole Abildgaard Mikkelsen, som blev bragt på www.socialmonitor.dk den 5. juni 2026.

OLE ABILDGAARD MIKKELSEN, DIREKTØR I WESHELTER

“MANGE I SOCIAL UDSATHED LEVER MED EN KONSTANT FØLELSE AF IKKE AT SLÅ TIL. IKKE AT KUNNE GIVE IGEN. IKKE AT KUNNE DELTAGE PÅ LIGE FOD MED ANDRE.”

FAKTABOKS

HJEM, HÅB OG HANDLEKRAFT

I WeShelters nye strategi er kampen mod fattigdom en vigtig del af kampen mod hjemløshed.

Vi vil arbejde for, at alle mennesker, der lever i udsathed, skal have mulighed for et godt liv i egen bolig – med plads til håb, drømme og en meningsfuld hverdag.

For et hjem kan ikke fastholdes, hvis økonomien ikke hænger sammen. Derfor er bekæmpelse af fattigdom og støtte til økonomi og gæld en integreret del af vores arbejde med både at forebygge hjemløshed og skabe et godt liv efter hjemløshed.

Samtidig arbejder vi for, at livet i hjemløshed bliver mest værdigt; på gaden, på herberget og i mødet med hjælpesystemet. Og ikke mindst; at mennesker, der lever i hjemløshed bliver mødt med respekt, omsorg og varme.

Efter et langt arbejdsliv i finansverdenen ville Thomas bruge mere af sig selv på andre mennesker. Som frivillig i WeShelters økonomi- og gældsrådgivning hjælper han mennesker i hjemløshed og social udsathed, der står i en svær økonomisk situation, med at skabe overblik i økonomien – og ro i livet.

“GÆLD SKAL IKKE HOLDE DIG VÅGEN OM NATTEN”

TEKST: KASPER NUGENT WAALE OG RO SLOTØ
FOTO: RO SLOTØ

THOMAS, FRIVILLIG ØKONOMI- OG GÆLDSRÅDGIVER I WESHELTER

“DER ER NOGLE, DER HAR EN IDE OM, AT MENNESKER, SOM SKYLDER PENGE, ER LIDT LIGEGLADE MED DET. HVIS DET ER EN MYTE, SÅ ER DET EN, JEG HAR FÅET AFKRÆFTET.”

Thomas er 57 år og har en baggrund i finansverdenen. Da han og familien vendte hjem til Danmark i 2017 efter 20 år i udlandet, begyndte han at lede efter en måde at bruge sin tid, erfaring og kompetencer på mennesker, som havde det svært.

Et opslag om frivillige økonomi- og gældsrådgivere for mennesker i hjemløshed og social udsathed fangede hans opmærksomhed. Her kunne han kombinere sin erfaring med økonomi og tal med ønsket om at gøre noget for andre. I dag har han været frivillig i WeShelter i snart ti år.

“Jeg havde brugt rigtig meget tid på at arbejde for mig selv og min familie. Og så havde jeg en følelse af, at tiden var kommet i mit eget liv, hvor jeg godt kunne tænke mig at være lidt mere for nogle andre. Da jeg så opslaget, var det en god kombination af noget, jeg troede, jeg kunne finde ud af: Noget med økonomi og tal og noget med mennesker.”

Mere end plus og minus

Da Thomas begyndte som rådgiver, var han nervøs. Økonomi er personligt, og rådgivningen kan få stor betydning for et andet menneskes liv. Ansvaret tyngede, men det gik op for Thomas, at den faglige del af det frivillige arbejde ikke fyldte så meget, som han troede.

“Kan jeg nu finde ud af det her, og er det for svært? Jeg fandt ud af, at fagligheden i virkeligheden er en mindre del. Selvfølgelig er der nogle basale ting, man skal kunne, men økonomirådgivning er meget mere et spørgsmål om at møde mennesker på den rigtige måde, lytte, tage sig tid og stille de rigtige spørgsmål.”

En rådgivning varer som regel en time, og Thomas sidder typisk sammen med en anden rådgiver. Nogle har brug for hjælp til en enkelt sag. Andre kommer igen flere gange. Sammen åbner de e-Boks, lægger budget eller ringer til myndigheder og kreditorer.

“Jeg bruger altid meget tid på at prøve at forstå, hvad det egentlig er, vi skal snakke om. Det er virkelig vigtigt at afstemme. Det kan være, at den rådsøgende bare har én ting, som vedkommende gerne vil have styr på. Det skal man respektere. Jeg skal kun prøve at hjælpe med de ting, som vedkommen- de gerne vil have kigget på.”

Som frivillig er Thomas ikke myndig- hedsperson. Han skal ikke forvalte en

offentlig pengekasse eller rapportere videre om den rådsøgendes økonomi. Det skaber tillid mellem Thomas og de rådsøgende, og det tydeliggør, hvem han er der for.

“Jeg er jo bare på den rådsøgendes side og vil bare sørge for, at han eller hun får det bedst mulige ud af rådgivningen og kommer så godt som muligt ud på den anden side.”

Overblik giver ro

For mange af de mennesker, Thomas møder, fylder gælden meget. Nogle lever samtidig med andre komplekse sociale og psykiske udfordringer og har dårlige erfaringer med myndighe- der. Her kan det første vigtige skridt være at få gjort økonomien konkret og overskuelig.

“Det kan godt være, der kommer ti breve, men måske er det kun tre sager, fordi der bliver sendt breve hele tiden. Ofte finder den rådsøgende ud af, at de ikke skylder en million, men måske kun 350.000 kr. Og ja, det er mange penge, og selvfølgelig skal man tage sin gæld alvorligt. Men det skal ikke være sådan, at man ikke kan sove om natten. Og man skal ikke være flov over, at man skylder penge.”

Den afdramatisering er en vigtig del af Thomas’ måde at møde de rådsøgen- de på. Ikke for at gøre problemerne mindre, men for at gøre dem mulige at tale om.

“Hver eneste gang jeg møder en ny person, prøver jeg at afvæbne samtalen. Det kan være med en hyggelig be- mærkning eller et smil, der gør, at det ikke er så alvorligt. Økonomi og gæld er selvfølgelig et alvorligt emne, men man kan godt prøve at tilgå det på en afslappet måde.”

Nogle gange er målet ikke at blive gældfri, men at kunne leve med gælden og samtidig betale husleje og andre faste udgifter. Andre gange lykkes det at finde en vej helt ud. For nylig afsluttede Thomas en sag, hvor en rådsøgen- de fik en ordning, der ændrede udsig- terne markant.

“Han havde en gæld på to millioner kroner. Vi har fået lavet en ordning, så han over tre år afdrager 300.000 kro- ner. Når de tre år er gået, og han har afdraget det, er han gældsfri, da resten af gælden bliver afskrevet. Det er jo fantastisk. Vi taler om en person, som er relativt ung og har et langt liv foran sig. Jeg kan bare se, hvor meget det

giver ham at komme ud på den anden side. Det er fuldstændig livsafgørende.”

En øjenåbner

Arbejdet har også ændret Thomas. I rådgivningen møder han mennesker, som han ellers næppe ville have lært at kende, og nogle af hans forestillinger om mennesker med gæld og om social udsathed er blevet udfordret.

“Det har helt klart rykket mig. Jeg synes altid, jeg har været en rimelig rummelig person, men det har virkelig rykket nogle forestillinger, jeg måske havde. Det er det der med at møde nogle mennesker, jeg ellers aldrig rig- tig ville komme i kontakt med. Det har rykket mig menneskeligt - i hvordan jeg ser mennesker. Og jeg tænker, det giver mig lige så meget, som det giver dem, vi er i stand til at hjælpe.”

“Der er nogle, der har en idé om, at mennesker, som skylder penge, er lidt ligeglade med det. Hvis det er en myte, så er det én, jeg har fået afkræftet. Rigtig mange af de mennesker, der bor på herberg, er faktisk rigtig kede af, at de skylder penge, og de vil rigtig gerne finde en vej ud af det.”

Han fremhæver også oplæringen, den løbende sparring og fællesskabet med de andre rådgivere. Nye frivillige står ikke alene med opgaven, og man behø- ver ikke kunne alt fra første dag.

“WeShelter er rigtig gode til at uddan- ne os. Vi snakker meget om den gode samtale og om, hvordan man møder mennesker. Vi bliver i det hele taget klædt godt på gennem løbende kurser og uddannelse.”

Thomas håber, at flere får lyst til at bruge deres tid og erfaring på samme måde. For ham hænger den konkrete hjælp til ét menneske ad gangen sam- men med et større ønske om, hvor- dan vi møder mennesker i udsatte positioner.

“Jeg kunne godt tænke mig, at vi alle sammen var med til at skabe en lidt kærligere og blødere verden, hvor der er plads til mennesker, som på en eller anden måde er udsatte. Jeg synes, det er dér, vi som samfund skal sætte mest ind.”

FAKTABOKS

BLIV FRIVILLIG I WESHELTERS ØKONOMI- OG GÆLDSRÅDGIVNING

Har du erfaring eller faglig viden inden for økonomi, socialret, jura eller lignende, og har du lyst til at hjælpe mennesker i hjemløshed og udsathed med at få styr på økonomisk kaos og gæld?

Scan QR-koden og læs mere:

AKKREDITERET AF RÅDGIVNINGSDANMARK

WeShelters økonomi- og gælds- rådgivning har RådgivningsDanmarks kvalitetsstempel. Det betyder, at rådgivningen lever op til branchens fælles standarder for gennemsig- tighed, faglighed, ordentlighed og lydhørhed.

“JEG DRØMMER BARE OM AT FÅ MIT EGET HJEM, SÅ MINE BØRN KAN BESØGE DERES FAR.”

“JEG DRØMMER OM AT KOMME TILBAGE PÅ FRISØRSTUDIET.”

“JEG VIL GERNE ARBEJDE SOM TAXACHAUFFØR.”

“JEG VIL UDDANNE MIG SOM SOCIALARBEJDER OG GØRE NOGET FOR MENNESKER, SOM HAR DET SVÆRT LIGESOM OS.”

HJEMLØSE UNGE DELTE DRØMME MED DRONNINGEN

Da H.M. Dronning Mary besøgte Ungeherberget Sporsløjfen, delte hjemløse unge deres fremtidsdrømme. Kom med og få indblik i, hvad hjemløse unge drømmer om.

TEKST: JANE SCHELDE-FOGEDBY
FOTO: RO SLOTØ

Stemningen var fuld af forventninger og nervøsitet på Ungeherberget Sporsløjfen, som er en del af WeShelter. Mange af de unge beboere havde glædet sig i flere dage, for det er ikke hver dag, at en dronning træder ind ad døren.

På Ungeherberget Sporsløjfen bor hjemløse unge mennesker i alderen 18 til 30 år. Og på trods af deres unge alder bærer mange på hårde livshistorier. For når de unge flytter ind på ungeherberget, så kommer de ofte med en tung bagage af svigt, psykisk sygdom og nederlag.

“De unge beboere på vores herberg har ofte mistet troen på, at deres liv har værdi, og at deres historie er vigtig, for de er ikke vant til at blive lyttet til. Så da jeg fortalte dem, at dronningen gerne ville besøge dem og tale med dem om deres liv, håb og fremtidsdrømme, så blev de noget overraskede,” fortæller Thommi Nielsen, som har været forstander for Ungeherberget Sporsløjfen i 9 år.

Dronningen fik rundvisning på ungeherberget på Østerbro, hvor de 24 hjemløse unge bor, mens de langsomt bygger deres liv op igen med støtte fra personalet. Flere af de unge beboere inviterede dronningen indenfor på deres værelse, så hun kunne se, hvordan de bor på ungeherberget efter de

fleste i lang tid har sovet på venner og bekendtes sofaer og nogle parkeringskældre og opgange.

“Hvad drømmer du om?”

Efter rundvisningen satte dronningen og mange af de unge beboere sig i den store fællestue, hvor et langt bord var dækket med søde sager. Nogle af beboerne stillede sig lidt derfra og lyttede.

Først var der stille om bordet, men da dronningen selv tog ordet og spurgte de unge hver især: “Hvad drømmer du om?”, så begyndte de unges drømme at vælte frem.

“Jeg drømmer bare om at få mit eget hjem, så mine børn kan besøge deres far”, sagde en ung mand, som sad overfor dronningen.

“Jeg drømmer om at komme tilbage på frisørstudiet”, fortalte en ung kvinde med langt lyst hår, mens en ung mand for bordenden rejste sig op i stolen og sagde:

“Jeg vil gerne arbejde som taxachauffør.”

Til sidst i samtalen sagde en ung mand til dronningen:

“Jeg vil uddanne mig som socialarbejder og gøre noget for mennesker, som har det svært ligesom os.”

Denne december aften delte de unge beboere drømme med dronningen, som de fleste kan spejle sig i, men som for dem og andre hjemløse unge, der har været igennem mere end de fleste, kræver en hård kamp at nå.

Forperson for WeShelters bestyrelse, Henrik Vagner, som bød dronningen velkommen på Ungeherberget Sporsløjfen, er ikke i tvivl om, at det betød meget for de unge beboere at få besøg af dronningen:

”Dronningens besøg på Ungeherberget Sporsløjfen var en stærk anerkendelse af de unge beboere og deres livssituation. For når Danmarks dronning tager sig tid til at besøge et ungeherberg og lytte til unge, der lever i hjemløshed, så sender det et vigtigt signal om, at deres historier har betydning og skal tages alvorligt. Besøget var samtidig en stor anerkendelse af det arbejde, som WeShelter har udført siden 1893 for mennesker på kanten af samfundet.”

FAKTABOKS

H.M. DRONNING MARY

H.M. Dronning Mary har siden foråret 2024 været protektor for WeShelter.

Dronningen har tidligere besøgt to af WeShelters tre socialpsykiatriske dagtilbud for psykisk sårbare mennesker. Første besøg var i Offsides Sociale Haver, som er Danmarks første udendørs socialpsykiatriske dagtilbud. Andet besøg var i WeShelters sociale madklub på WeShelters socialpsykiatriske værested, NABO Center Amager.

FAKTABOKS

HJEMLØSE UNGE

Ved seneste hjemløsetælling i 2026 blev der registreret 1.598 hjemløse unge i alderen 18-29 år.

De hyppigste årsager til hjemløshed i ungdommen er psykisk sygdom, stofbrug, økonomiske vanskeligheder, og ikke længere at kunne bo hos familie og venner.

Hver tredje hjemløse ung har været anbragt uden for hjemmet i barndommen.

Kilde: VIVE, Hjemløshed i Danmark 2026

VOXPOP: “HVORDAN OPLEVER DU, AT FATTIGDOM PÅVIRKER ET MENNESKES LIV?”

MICHAEL

Bruger af Offsides Sociale Haver, WeShelters udendørs socialpsykiatriske dagtilbud ved Bispebjerg Hospital

Jeg er nødt til at preppe, for ellers har jeg ikke råd til at leve. Når jeg køber mad, vælger jeg ofte noget med højt fedtindhold, fordi det er billigst. Jeg køber også sodavand, selvom jeg godt ved, at det er usundt. Men en flaske Jolly Cola på 1,5 liter koster 8 kr., mens en liter letmælk tit koster 10-11 kr., selv når den er på tilbud.

NAGHME ASHABI

Bostøttemedarbejder på herberget Kollegiet Gl. Køge Landevej i Valby

Som bostøttemedarbejder oplever jeg, at fattigdom påvirker langt mere end økonomien. Jeg møder mennesker, der har mistet troen på sig selv og fremtiden, trukket sig fra fællesskabet og bærer på skam. Over tid kan de komme til at identificere sig mere med deres problemer end med deres ressourcer, mens ønsket om at bevare værdigheden gør det svært at bede om hjælp.

Jeg ser relationen som afgørende for forandring. Gennem respekt og ligeværd skaber vi tillid og et trygt rum, hvor vi tager udgangspunkt i det enkelte menneskes håb og drømme og sammen arbejder på at genfinde fodfæste, overskud og nye muligheder.”

CAMILLA

Bruger af NABO Center Amager, WeShelters socialpsykiatriske dagtilbud

Fattigdom går tit ud over ens sundhed, fordi man ikke har råd til sund og nærende mad, medicin eller tandlæge. Jeg kender én, der ikke havde penge nok til regningerne og endte i håbløs gæld og tæt på at miste sin bolig. Man ligger søvnløs, fordi man ikke ved, om man kan betale huslejen, og bliver tvunget til at vælge mellem husleje og mad. Det tyngede personen ufatteligt meget og endte også med at give PTSD.

HENRIK VAGNER

Forperson for fondsbestyrelsen i WeShelter

Fattigdom handler om mere end for få penge til hverdagen. Det handler også om at blive afskåret fra fællesskaber og om manglende mulighed for et værdigt liv. Det udfordrer både det enkelte menneske og sammenhængskraften i vores samfund. Derfor har vi et fælles ansvar for at sikre alle et stabilt økonomisk fundament. For fattigdom er ikke et vilkår, vi skal acceptere. Det er et ansvar, vi som samfund må tage alvorligt.

ANNA

Bruger af Offsides Sociale Haver, WeShelters udendørs socialpsykiatriske dagtilbud ved Bispebjerg Hospital

Jeg føler mig meget fattig. Jeg bliver ked af det, når jeg hører, hvor mange der har givet deres fødevarecheck til velgørenhed, for det har jeg ikke kunnet. Jeg har haft hårdt brug for den. Jeg er også nødt til at gå seks kilometer, hver gang jeg skal i Offside, for at spare penge, fordi jeg ikke har råd til offentlig transport.

CLAUS

Beboer på herberget Kollegiet Gl. Køge Landevej i Valby

Jeg kan kun snakke for mig selv lige nu. Når man har været helt nede og boet så meget på gaden, så betyder penge alt. Med penge kan du få alt. Du kan købe dig til alt. Du bliver ikke lykkelig af at have penge, men det gør dit liv meget nemmere. Du kan komme ind og få noget at spise. Du kan komme ind og leje et hotelværelse måske. Og selvfølgelig holde dit misbrug, hvis du er den type menneske - ligesom mig. Om det så er alkohol eller hash, og sjældent det der er værre, men det er der jo også.

Fattigdom giver et hårdere liv. Man dør vel hurtigere, og man er mere syg. Har du penge, er livet nemt - har du ingen, er det hårdt!

MIKAEL JAKSHØJ

Leder af WeShelters aktivitets- og samværstilbud

Fattigdom påvirker mennesker i udvalgte positioner på nogle af livets mest grundlæggende områder. Det ser vi hver dag på WeShelters aktivitets- og samværstilbud. Her møder vi mennesker, der oplever begrænsede muligheder og udelukkelse fra samfundets fællesskaber. Det gælder for eksempel i forhold til bolig, uddannelse og arbejde. Og så ved vi, at der er udbredt ulighed i sundhed, som går udover dem, der har allermest brug for hjælpen.

AT SÆTTE SIG

I ANDRES STED

Da designeren Mark de Vos Dalhoum skulle skabe sit mesterværk til finalen i DR's program "Danmarks Næste Klassiker", valgte han ikke at designe til dem, som har mest, men til dem, som har mindst.

TEKST: JANE SCHELDE-FOGEDBY
FOTO: RO SLOTØ

For Mark har udgangspunktet for hans designprojekter altid været at løse et reelt behov hos mennesker.

“Verden har brug for møbler, som kan løse et behov og ikke blot være til pynt. Så er du arkitekt eller designer, så mener jeg, at man skal forsøge at bruge sine kræfter og talenter, hvor der er mennesker, der har et reelt behov og skabe løsninger, som kan forbedre menneskers hverdag.”

Så da Mark nåede finalen i DR’s program “Danmarks Næste Klassiker” og ligesom de fire andre designere i programmet skulle designe et mesterværk, vidste han godt, hvad som var vigtigst for ham.

“Med mesterværket havde jeg mulighed for at designe et møbel, som reflekterede min personlighed, designidentitet og mine værdier - nemlig at tage udgangspunkt i social bæredygtighed. Derfor besluttede jeg, at mit mesterværk skulle være et møbel til dem, der har allermost brug for det i vores samfund.”

Hvad er et hjem uden møbler?
I processen med at finde frem til hvem, som kunne have et reelt behov for et møbel - og hvor møblet kunne gøre en forskel i hverdagen, besøgte Mark både et asylcenter og et herberg. I søgningen kom han forbi WeShelters frivilligindsats, Møbelhjælpen, hvor frivillige indsamler møbler fra privatpersoner og virksomheder, som hjemløse kan få med, når de flytter fra herberget og ud i egen bolig.

FAKTABOKS

MARK DE VOS DALHOUM

Mark de Vos Dalhoum blev uddannet som arkitekt i 2007 fra Arkitektskolen Aarhus. Her omhandlede hans afgangsprojekt byrumsdesign, hvor han designede en renovering af et socialt belastet område i Paris’ forstad.

I 2008, kort efter Mark blev uddannet arkitekt, ramte finanskrisen, og han bevægede sig over i at designe møbler og lave arkitektur i mindre skala. Marks karriere har taget ham til møbelfirmaet Novamøbler og senest det svenske køkkenfirma Smedstorp og Stillark, hvor Mark arbejdede fra 2021 til 2025, hvorefter han blev spurgt om at deltage i DR’s program “Danmarks Næste Klassiker”.

Mark blev den 17. marts 2026 kåret som vinderen af “Danmarks Næste Klassiker” for sine seks forskellige møbeldesigns i programmet.

For når mennesker flytter ud af hjemløshed, åbner de ofte døren til en tom lejlighed. Uden seng, uden bord og uden stole at sidde i. Og efter mange år i hjemløshed, så har de ofte mistet de fleste af deres ejendele – og de få ejendele, som de har tilbage, kan fylde en plastikpose.

Det var netop dette problem, som hjemløse står overfor, når de skal flytte i eget hjem, som Mark ønskede at skabe en løsning på med sit mesterværk i finalen af “Danmarks Næste Klassiker”.

Et mesterværk til hjemløse
“Et hjem er jo fundamentet i vores alles liv. Det er der, vi finder ro og tryk. Og er du hjemløs og flytter ind i en tom lejlighed, ja, så fortjener du om nogen at få et kvalitetsmøbel med i flyttebilen, når du skal til at bygge dit liv op igen i dit nye hjem.”

I samarbejde med WeShelter fandt Mark frem til, at han ville designe en stol til hjemløse, som flytter i eget hjem. En stol, der skulle opfylde mange funktioner.

“Udover min stol skulle leve op til dommernes krav i programmet. Så var det også vigtigt for mig at designe en stol, som kunne løse flere funktioner, hvis du som hjemløs flytter ind i en etværelses lejlighed og kun har den ene stol. Jeg designede derfor en stol, der både kan bruges som spisebordsstol, men som du også kan slappe af i. Og så var det også vigtigt for mig at skabe en smuk og behagelig stol - en stol, som fortæller mennesket, som flytter ud af hjemløshed, at du fortjener en smuk stol, som alle andre. “

Mere end en stol
Netop det at kunne sætte sig i andres sted var også en essentiel del af Marks mesterværk til hjemløse.

“Livet kan vælte os alle. Lige pludselig kan det være os selv, som rammes af sygdom, arbejdsløshed eller hjemløshed, vi ved det ikke. Derfor ønskede jeg også, at mit mesterværk skulle være mere end et designprojekt - mere end en stol. Det skulle være et socialt projekt, der får os til at sætte os i andres sted. Et symbol på empati og omtanke for hinanden.”

Derfor er Marks tanker bag det sociale projekt, at stolen skal sælges som tvillingestole.

“Konceptet er enkelt. Når du køber en stol til dig selv, så donerer du samtidig en stol til en hjemløs, som skal flytte i egen bolig. På den måde forbinder stolen mennesker på tværs af forskellighed og livssituationer - og når du sætter dig i din nye stol, så kan du tænke på, at et hjemløst menneske har fået en stol til sit nye hjem. På den måde håber jeg, at stolen kan være med til, at vi kan blive lidt bedre til at sætte os i hinandens sted. “

Næste skridt er, at WeShelter og Mark finder en virksomhed, der vil producere stolen, så Marks mesterværk til hjemløse kan blive til virkelighed. Således at mennesker, som flytter ud af hjemløshed, kan sætte sig godt til rette i deres nye hjem - og vide, at et andet menneske tænker på dem.

MARK DE VOS DALHOUM, ARKITEKT OG DESIGNER

“KONCEPTET ER ENKELT. NÅR DU KØBER EN STOL TIL DIG SELV, SÅ DONERER DU SAMTIDIG EN STOL TIL EN HJEMLØS, SOM SKAL FLYTTE I EGEN BOLIG ... PÅ DEN MÅDE HÅBER JEG, AT STOLEN KAN VÆRE MED TIL, AT VI KAN BLIVE LIDT BEDRE TIL AT SÆTTE OS I HINANDENS STED.”

I 2025 HAR MANGE HJEMLØSE OG SOCIALT UDSATTE MENNESKER FÅET HUSLY, OMSORG OG STØTTE FRA FRIVILLIGE OG ÅNSATTE PÅ WESHELTS HERBERGER OG SOCIALPSYKIATRISKE DAGTILBUD

1.710

hjemløse og socialt udsatte mennesker har benyttet et af WeShelters tilbud i 2025

87

hjemløse og socialt udsatte mennesker har fået hjælp til at genvinde kontrollen over deres økonomi med hjælp fra frivillige økonomi- og gældsrådgivere

37

tidligere hjemløse mennesker har fået hjælp til at skabe et hjem med møbler og inventar gennem WeShelters møbelhjælp

342

frivillige har givet tid, rådgivning, omsorg og venskab til hjemløse og udsatte mennesker

350

mennesker med psykisk sårbarhed har fundet ro og heling i naturen i Offsides Sociale Haver – landets første udendørs socialpsykiatriske dagtilbud ved Bispebjerg Hospital

86

udsatte patienter på Bispebjerg Hospital har fået nærvær, omsorg og små lyspunkter med deres frivillige hospitalsven

163

hjemløse og socialt udsatte mennesker har fundet et pusterum fra smerte, stress og træthed gennem massage af trygge frivillige hænder

174

hjemløse mennesker har fundet ly, omsorg og støtte på herberget Kollegiet Gl. Køge Landevej i Valby

120

hjemløse og socialt udsatte mennesker har delt små stunder og store samtaler i selskab med deres frivillige netværksven

336

mennesker med psykisk sårbarhed har fundet fællesskab og nærvær på det socialpsykiatriske dagtilbud, NABO Center Amager

892

hjemløse og socialt udsatte mennesker har taget del i WeShelters frivillige aktiviteter

54

hjemløse unge har fået en ny begyndelse og en tryk base på Ungeherberget Sporsløjfen på Østerbro

16

hjemløse og socialt udsatte mennesker har fundet ro i krop og sind – guidet af frivillige yogainstruktører

22

hjemløse og socialt udsatte LGBT+ personer har fundet støtte og fællesskab med deres frivillige LGBT+ Ven

41

hjemløse kvinder har fundet støtte og fællesskab gennem peer-fællesskaber

2.586

mættende måltider har hjemløse og socialt udsatte mennesker sammen med frivillige tilberedt og nydt i fællesskab i WeShelters sociale madklubber

52

hjemløse og socialt udsatte mennesker har fundet fællesskab og gode oplevelser i WeShelters aktivitetsklubber

240

mennesker med psykisk sårbarhed har fået støtte og stabilitet på det socialpsykiatriske dagtilbud, Pegasus i Sydhavnen

INGEN MAVER SKAL RUMLE AF SULT

Hver uge, året rundt, tilbereder frivillige sammen med hjemløse og psykisk sårbare mad i WeShelters sociale madklubber.

For nogle er maden i madklubben det eneste varme måltid, de får i løbet af ugen. For alle er fællesskabet et pusterum fra ensomheden.

Du kan give et måltid for 39 kr. eller mætte en hel madklub for bare 234 kr.

 10 MÅLTIDER:
390 KR.

 6 MÅLTIDER:
234 KR.

 1 MÅLTID:
39 KR.

Send teksten MÆT til 1245 og støt med 39 kr. på SMS*

Overfør et beløb på hjemloes.dk/madklub

Støt med et eller flere måltider på MobilePay 25240

*Det koster 39 kr. plus alm. sms-takst

Udsendt af: WeShelter – Slotsgade 2, 1. – 2200 København N

GIV MÅLTIDER

